

ט:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"א מלכות
זרית הלכה י ויין
שם כ"מ:
ג ב ג מ"י פ"א מלכות
מעשה קרנות הלכה ט
וע"ש כ"מ:

מוסף רש"י

מן הגורגות וכן
הרבילה היו נזיר. וכן
דלמך הרבי נזיר מל עלה
מיות. וזו הדר ואמר
מגורגות וכן הרבילה לא
אמר כלום (ע"ר ט) ע"פ
שאלת ענין שאלת נזירות,
מין דלמך הרי גזר נזיר
מפס לזון ראשון וזו נזיר
(מנחות פ"א).

פ' הרא"ש

לא נזר כדרך הנזירים
שאין נזיר מן הגורגות:
כ"ש נזיר נזיר פ"י
נזיר או נזיר אם אס לזכור
לא היה בלבי לנזיר
אלא שאל עליו קרבן
היו נזיר ואם לא אמר
כלום היו נזיר ודבר ברם
וכי יהיה וביה סברי
כרבי יהודה ודבריה אילבא
דביש והיו רובא כתיב
ודלא כר' יהודה: קמח
יבא סולת קמח שאינו
מטפה יבא סולת מטפה.
יבא סולת ויבא סולת שאין
מטח נזבה בא בלא
שמן ולבונה: חצי עשרון
יבא סולת ומטח קמח מנחה
כא פחות מעשרון חזק
מנחת הביתין: באומר
אילו הייתי יודע שיש
נזירות: קמח וזו וזכא
למטח שטפה לפי שיש
מנחה באה עשרים מנחת
העומר ומנחת קמח אבל
מנחת: כמא אילבא לנזיר
דלך שני כלל נזירות
לנזיר: אבל אמר מן
עשרים לא אמר כלום
יבא או עמי איניש דאין
מנחה באה עשרים: הדר
בית חזקיה לנזיר ר' יוחנן
דגז' לנזיר מן העשרים
ל"ג יקרה חזקיה ב"ש
ז"י יקרה ונזירות פ'י
מנחות ל"ג לזי והכי
ז"ס חתם אלא ש"מ
שמוס טעמי הוא בעשרים
ע"י בעשרים לא טעמי
יש לישב גירסת הספרים
גרסי אלא קסבר חזקיה
ז"י יהודה ומקו למתני
גרסי והכי פ'י הדר
ז"י חזקיה מטא דאוק
הנז"י כ"ש אילבא חזקיה
יאמר כי נזיר דא"כ אפי'
הן העדשים נמי: אלא
זכר כ"י יהודה דאמר
ז"י מלני וזי חזקיה וזן
נזירות וזן הרבילה
ז"י נזיר וטפרשי דבעי
לימור שיאה טפרשי חזן
ז"ס רשיך בהו איסור
דר היה ש"מ הרי ע"י
מנחה מן העשרים יבא
ז"ס כיון דיש מנחה
יבא עשרים: אבל אמר
ז"י הנזירים לאו כלום
ז"י נזיר דאין מנחה באה
ד"ש: אבל ב"ב"ה פ'י חזקיה
מן הגורגות לא הו'
נזיר מ"ה מן העשרים לא
ביא חזקיה והו' דר' יוחנן
ז"י דאמר באומר אילו
ייתי יודע וזי ובעדשים
א' טעמי איניש כי היכי
ל"ב"ה מן הגורגות לא
ז"י נזיר נזיר אפילו אי
נזיר אילו הייתי יודע וזי:

פוטור וא"ת למה הולך לומר כ"ש
יש שאלה להקדים ו"ל משום דלמתי לז"ה
מיהא ליהו מן הגורגות להכי קאמר
כ"ש דפוטור לגמרי שלא התנדב
כדרך המתנדבים שאם לא היתה נזיר
מן הגורגות הל"ל בלשון קונס
כדרך הנזירים: ב"ש סברי כ"ש.

דלמך אין אדם מוילא דכרו לנזילה
להכי הו' נזיר וכרבי יהודה דמתני'
דלמך נזיר הו' ז"ה סברי כ"י יהודה
דמתני' דנזור מיהא הו' ודלא כ"ש
דפטר לגמרי: ב"ש בר' יהודה. ונזור
מיהא הו' ז"ה כ"ש ואפילו נזור לא
הו': יב"א מן החיטין. שאין מנחה
בזה שערין אלא א' דמועה ומנחת
קנאות: יב"א עשרון שלם. שאין מנחה
קמותה מעשרון והו' טעמא דכולהו:
ל"א אברי ב"ש מן הגורגות וכן
הרב"ה הו' נזיר. אע"ג דגורגות לא
שייכי לנזירות כלל מטעמא דפרישית
לעיל משום דאין אדם מוילא דכרו
לנזילה ה"ג מן השערין אע"ג דלא
שייכי שערין למנחה יבא חזקיה דאין
אדם מוילא דכרו לנזילה:

באומר אילו הייתי יודע כו'. כ"ש
רמ"י באומר כ"י יהודה וז"ה סברי
כרבי יהודה ודבריה אילבא
דביש והיו רובא כתיב
ודלא כר' יהודה: קמח
יבא סולת קמח שאינו
מטפה יבא סולת מטפה.
יבא סולת ויבא סולת שאין
מטח נזבה בא בלא
שמן ולבונה: חצי עשרון
יבא סולת ומטח קמח מנחה
כא פחות מעשרון חזק
מנחת הביתין: באומר
אילו הייתי יודע שיש
נזירות: קמח וזו וזכא
למטח שטפה לפי שיש
מנחה באה עשרים מנחת
העומר ומנחת קמח אבל
מנחת: כמא אילבא לנזיר
דלך שני כלל נזירות
לנזיר: אבל אמר מן
עשרים לא אמר כלום
יבא או עמי איניש דאין
מנחה באה עשרים: הדר
בית חזקיה לנזיר ר' יוחנן
דגז' לנזיר מן העשרים
ל"ג יקרה חזקיה ב"ש
ז"י יקרה ונזירות פ'י
מנחות ל"ג לזי והכי
ז"ס חתם אלא ש"מ
שמוס טעמי הוא בעשרים
ע"י בעשרים לא טעמי
יש לישב גירסת הספרים
גרסי אלא קסבר חזקיה
ז"י יהודה ומקו למתני
גרסי והכי פ'י הדר
ז"י חזקיה מטא דאוק
הנז"י כ"ש אילבא חזקיה
יאמר כי נזיר דא"כ אפי'
הן העדשים נמי: אלא
זכר כ"י יהודה דאמר
ז"י מלני וזי חזקיה וזן
נזירות וזן הרבילה
ז"י נזיר וטפרשי דבעי
לימור שיאה טפרשי חזן
ז"ס רשיך בהו איסור
דר היה ש"מ הרי ע"י
מנחה מן העשרים יבא
ז"ס כיון דיש מנחה
יבא עשרים: אבל אמר
ז"י הנזירים לאו כלום
ז"י נזיר דאין מנחה באה
ד"ש: אבל ב"ב"ה פ'י חזקיה
מן הגורגות לא הו'
נזיר מ"ה מן העשרים לא
ביא חזקיה והו' דר' יוחנן
ז"י דאמר באומר אילו
ייתי יודע וזי ובעדשים
א' טעמי איניש כי היכי
ל"ב"ה מן הגורגות לא
ז"י נזיר נזיר אפילו אי
נזיר אילו הייתי יודע וזי:

הריני נזיר פרק שני נזיר

אמר הרי עלי מנחה להכי קמה מביא סולת. או שאמר הרי עלי מנחה
בלא שמן ולבונה כו': מי לא אמרי כ"ש. דלע"ג דלא קביל להיות נזיר
אלא מן הגורגות הו' נזיר מן היין הכל נמי כי אמר מן השערין מיימי
לה מסולת של חיטים הלהכה: ור' יוחנן אמר אפילו חימא דכרי הכל.
דלפי' כ"ה מודו בזה דביבא מן החיטים

מנחה הרי עלי מנחה להכי קמה מביא סולת. או שאמר הרי עלי מנחה
בלא שמן ולבונה כו': מי לא אמרי כ"ש. דלע"ג דלא קביל להיות נזיר
אלא מן הגורגות הו' נזיר מן היין הכל נמי כי אמר מן השערין מיימי
לה מסולת של חיטים הלהכה: ור' יוחנן אמר אפילו חימא דכרי הכל.
דלפי' כ"ה מודו בזה דביבא מן החיטים

נוסחת הריב"ן

ההגות הרב"ח

גיליון הש"ס

הגהות מר"ב

רנשבורג

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

נוסחת הריב"ן

ההגות הרב"ח

גיליון הש"ס

הגהות מר"ב

רנשבורג

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

נוסחת הריב"ן

ההגות הרב"ח

גיליון הש"ס

הגהות מר"ב

רנשבורג

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

נוסחת הריב"ן

ההגות הרב"ח

גיליון הש"ס

הגהות מר"ב

רנשבורג

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

הגהות מר"ב

1. ז"ל ר' יוחנן אמר כי היכי ל"ב"ה מן הגורגות לא ז"י נזיר נזיר אפילו אי נזיר אילו הייתי יודע וזי: 2. מינח 3. ז"ל ר' יוחנן אמר כי היכי ל"ב"ה מן הגורגות לא ז"י נזיר נזיר אפילו אי נזיר אילו הייתי יודע וזי: 4. ז"ל ר' יוחנן אמר כי היכי ל"ב"ה מן הגורגות לא ז"י נזיר נזיר אפילו אי נזיר אילו הייתי יודע וזי: 5. ז"ל ר' יוחנן אמר כי היכי ל"ב"ה מן הגורגות לא ז"י נזיר נזיר אפילו אי נזיר אילו הייתי יודע וזי:

